

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobkyně: NEVA - TRADE s.r.o.**, se sídlem Husova 537, Kardašova Řečice, zast. JUDr. Romanem Kudrličkou, advokátem se sídlem Husova 5, České Budějovice, proti **žalovanému: Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2012, č. j. PV 1992-1390/1507/2010/ÚPV, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: Wintersteger GmbH**, Ried, Dimmelstr. 9, Rakousko, zast. JUDr. Michalem Havlíkem, advokátem se sídlem Háalkova 2, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2012, č. j. 8 A 39/2012 - 115,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2012, č. j. 8 A 39/2012 - 115, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného.

Městský soud v napadeném usnesení dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky řízení o žalobě a tento nedostatek je neodstranitelný. Stěžovatelka se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 11. 12. 2009 o zamítnutí návrhu na částečné zrušení patentu č. 280699 s názvem „Rámcová pila“, jehož majitelem byla osoba zúčastněná na řízení. Městský soud konstatoval, že v případě patentu, jehož částečného zrušení se stěžovatelka domáhala, uplynula doba jeho platnosti, tj. 20 let od jeho přihlášení, což dle soudu znamenalo neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.

Městský soud postupoval analogicky podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2010, č. j. 2 Afs 125/2009 - 104, dle něhož bylo-li původní rozhodnutí správního orgánu v přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změněno, nastává tím situace, kdy je vydáno nové meritorní rozhodnutí, proto z povahy věci odpadá možnost soudu původní rozhodnutí

přezkoumat. Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Městský soud přitom naznal, že situace, kdy uplynula platnost patentu, je obdobná, a dospěl tak k závěru, že předmět řízení o žalobě přestal existovat a tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný. Z tohoto důvodu žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah kasační stížnosti

Proti zmíněnému usnesení městského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž namítla, že § 23 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o vynálezech a zlepšovacích návrzích“), obsahuje taxativně vymezené důvody, pro které lze patent zrušit zcela nebo zčásti. Návrh na zrušení byl podán ze zákonem uvedených důvodů za doby trvání patentu č. 280699 s názvem „Rámcová pila“. Podle § 23 odst. 3 tohoto zákona má zrušení patentu zpětnou účinnost ode dne počátku jeho platnosti. Po dobu platnosti patentu, který částečně platil dle názoru stěžovatelky v rozporu se zákonem, byla znemožněna nebo zásadním způsobem ztížena obchodní činnost stěžovatelky, proto je v jejím zájmu, aby byl věcně proveden soudní přezkum rozhodnutí žalovaného.

Dle § 23 odst. 4 zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích lze návrh na zrušení patentu podat i po zániku patentu, prokáže-li navrhovatel právní zájem. Stěžovatelka podávala návrh za doby platnosti patentu, nemusela tedy prokazovat právní zájem, nicméně poukázala na skutečnost, že i samotný zákon počítá s tím, že uplynutí doby patentu není na překážku vedení řízení o jeho zrušení. Odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2010, č. j. 2 Afs 125/2009 - 104, je v dané věci dle stěžovatelky zcela neadekvátní, jelikož po uplynutí platnosti patentu není žalovaným vydáno žádné rozhodnutí, které by zapříčinilo, že původní rozhodnutí nelze přezkoumávat.

Stěžovatelka navrhla napadené usnesení městského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

Žalovaný ani osoba zúčastněná na řízení nevyužili svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti a důvodům v ní uplatněným.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Důvod kasační stížnosti odpovídá důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zkoumal při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl přitom k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Sama stěžovatelka podřadila důvody kasační stížnosti pod § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud konstatuje, že v případě, že kasační stížnost směřuje proti usnesení, jímž městský soud žalobu odmítl, přichází v úvahu jen důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikovaný pod č. 625/2005 Sb. NSS, dostupný stejně jako další zde citovaná rozhodnutí zdejšího

pokračování

soudu z www.nssoud.cz). Všechny stěžovatelkou uplatněné námitky spadají právě pod důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se ztotožnil se stěžovatelkou v hodnocení, že městský soud pochybil, pokud se žalobou odmítl zabývat věcně z důvodu, že se stěžovatelka ve správním řízení domáhala částečného zrušení patentu, jehož platnost v době, kdy městský soud rozhodoval, již uplynula.

V dané věci se nelze se ztotožnit s odkazem na rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 5. 2010, č. j. 2 Afs 125/2009 - 104, publikovaný pod č. 2207/2011 Sb. NSS, na který poukázal městský soud. V tomto rozhodnutí byl uveden právní názor, že *„je-li původní rozhodnutí správního orgánu, které je soudem přezkoumáváno, v přezkumném řízení (či zkráceném přezkumném řízení) podle § 97 odst. 3 správního řádu změněno, nastává tím situace, kdy je vydáno nové meritorní rozhodnutí (původní rozhodnutí žalobou napadené již neexistuje), proto z povahy věci odpadá možnost soudu přezkoumat původní rozhodnutí. Jinak řečeno, není již co přezkoumávat (odpadá předmět řízení, který je nahrazen novým rozhodnutím). Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který je třeba žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“* Zdejší soud v citovaném rozsudku poukázal na to, že mezi podmínky řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. je nutno řadit i existenci napadeného správního rozhodnutí, tedy skutečnost, že napadené rozhodnutí nebylo zrušeno či změněno dle § 97 odst. 3 správního řádu. V nynějším případě ani ke zrušení, ani ke změně žalobou napadeného rozhodnutí nedošlo, nelze proto soudit, že by takové rozhodnutí nebylo možno přezkoumávat a případně také rušit, je-li žaloba důvodná. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného totiž stále existuje v podobě, v jaké jej žalovaný vydal.

V podmínkách nynější věci lze naopak poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2005, č. j. 2 Azs 88/2005 – 49, v němž zdejší soud zkoumal, zda *„je jednou z podmínek řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu také skutečnost, že účinky rozhodnutí, které stěžovatel žalobou napadl, trvají i v době řízení o jeho žalobě. Při posouzení této námítky vycházel z příslušných ustanovení soudního řádu správního. Podle § 2 s. ř. s. poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Legitimaci k řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu pak určuje § 65 s. ř. s. Podle odst. 1 tohoto ustanovení se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Ustanovení § 68 s. ř. s. pak stanoví situace, kdy žaloba není přípustná, a § 70 téhož zákona pak úkony správního orgánu, které jsou ze soudního přezkumu vyloučeny. Z uvedeného nelyne, že by jednou z podmínek pro soudní přezkum správního rozhodnutí byla rovněž skutečnost, že účinky tohoto rozhodnutí stále trvají. Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. přiznává žalobní legitimaci tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím správního orgánu.“* Při posuzování věcné projednatelnosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je podstatná existence tvrzení o tom, že žalobce byl rozhodnutím správního orgánu zkrácen na svých právech, a nikoli otázka, zda účinky takového rozhodnutí stále trvají i v době rozhodování o žalobě. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu je tak projednatelná i tehdy, pokud žalobce tvrdí zkrácení na svých právech rozhodnutím správního orgánu, jehož účinky nemusí trvat v době projednávání žaloby. V takovém případě je dostatečné tvrzení, že ke zkrácení na právech v minulosti došlo, a to na základě rozhodnutí správního orgánu, tj. úkonu správního orgánu, který pojmově může zasáhnout do právní sféry (slovy zákona: úkonu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti).

Stěžovatel přitom tvrzení o dotčení své právní sféry v žalobě beze zbytku naplnil, když uvedl: *„Zásah do práv spatřuje žalobce ve skutečnosti, že nabytím právní moci napadeného rozhodnutí o rozkladu*

dochází z povahy věci k trvání platnosti patentu č. 280699, který chrání řešení rámové pily, které nesplňuje požadavky novosti, vynálezcké činnosti a průmyslové využitelnosti dle zákona č. 527/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, čímž je znemožněna nebo zásadním způsobem ztížena a obrožena obchodní činnost žalobce, který se zabývá výrobou a prodejem rámových pil, a předmětný patent v rozporu se zákonem v době své platnosti omezoval a nadále omezuje práva žalobce na poctivou hospodářskou soutěž.“

Nejvyšší správní soud proto může s ohledem na výše uvedené uzavřít, že skutečnost, že od podání přihlášky patentu již uplynula doba 20 let, po kterou může patent platit, nemůže vést k odmítnutí stěžovatelovy žaloby. Městský soud proto pochybil, když z tohoto důvodu žalobu odmítl.

V. Závěr a náklady řízení

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, proto zrušil napadené usnesení městského soudu dle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3, věta první, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. září 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu